

strækkelighed blev leveret. Med Hensyn til det Bolkværk, som det ærebe Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) omtalte, da skal jeg bemærke, at det findes i Loven, der staaer i Motiverne opført 20,580 Rb. til 5,320 Men løbende Bolkværk, og det er saaledes ikke Noget, der kommer til; det staaer der allerede. Den ærebe Rigsdagsmand anførte derpaa to store Indvendinger. Den første var, at Pæleværket var udfat for Udelæggelse af Sjørme, og den anden, at Havnen saubede til. Om den første Bemærkning kan jeg anføre, at Frederikshavn deler Skæbne med de andre Havne i Sundet. Vi have for nogle Aar siden faaet Sjørme i vore Farvande, som vi tidligere slet ikke have kjendt. Nu mener den ærebe Rigsdagsmand, at man hellere skulde anvende Steensætning; men naar man viger tilbage for en Lov paa 90,000 Rb. og kommer med Tale om en saadan Steensætning i et Land, der er saa lidet steenrigt som Danmark, da troer jeg neppe, at man vil faae Folkethinget til at gaae ind derpaa. Men man har andre Midler at anvende imod Sjørme. Man har ved Helsingørs Havn brugt at indslaae plathovedede Søm tæt ved hverandre i Pæleværket; og idet Sømhovederne angribes af Rust, fordeler denne sig saaledes over hele Pæleværket, at der dannes en Slags Forhudning. Der er anvendt for 12 til 14,000 Rb. Søm til Helsingørs Havn, og en saadan Beshyttelsesmaade vil være langt billigere end Steensætning. Med Hensyn til den ærebe Rigsdagsmands Ytring om, at man kunde føre en Arm ubi Læsørende, da skal jeg bemærke, at det er et ganske fortræffeligt Forslag; men dets Udførelse kan alene koste Millioner, thi det er ikke gjort med Tusender; det er derfor ikke praktisk. Vi maae under alle Omstændigheder, naar vi ved at bygge en Mole ud, søge at give Sandet en anden Flugt, spørge, hvormeget vil det koste at bygge denne Mole, og hvormeget vil det koste at holde Kenden reent paa anden Maade. I det Tilfælde, at den Sum, der vil medgaae, er uforholdsmæssig høi, maae vi vedblive med Opbyggningen med de tilstedeværende Apparater for at sikke sig den Dybde, der er nødvendig. Naar man i Kampen med Havet vil lægge Hænderne i Skjød og sige, at der fremkommer Vanfæligheder, som man ikke kan beseire,

da vil jeg spørge, hvorledes vilde det da gaae Hollænderne, hvis de ikke mæssommelig kæmpe med Havet? Vilde da ikke en stor Deel af deres Land være oversvømmet og slet ikke eksistere? Jeg troer, at vi ikke maae opgive denne Sag, men søge at tilendebringe den. Hvad angaaer at opgive Havneanlægget fra Statens Side og lade Byen selv sørge for dens Uddykning, da skal jeg bemærke, at jeg troer, at det er en Sag, som slet ikke kommer Byen ved; thi som Udflydningsplads for Oplandet er den tilstrækkelig, som den nu er. Dens Vigtighed beroer paa dens Egenkab som Kongerigets Havne, og som saadan vedrører den Monarchiet; men da Monarchiet ikke kan istandsætte Kongerigets Havne, vil det være en Pligt for Kongeriget at gjøre det. Vi have i det Hele ikke gjort saa Meget for Havnevæsenet. Vi behøve ikke at gaae saa langt for at overbevise os derom; thi hvad have vi i Kjøbenhavn, Danmarks første Handelsstad, gjort for Havnevæsenet? Her have vi ikke engang en Dok, af hvilken Grund vi maae sende vore Skibe til vor Gjenbostad, en lille By i Sverrig, for at faae dem reparerede; og dog er Danmark favoriseret med Hensyn til Anlæg af Havne, thi Grunden straaner ned mod Sjællands Kyst, medens den gaaer opad mod den svenske. Alligevel staae vi tilbage for Sverrig i denne Henseende. I Malmø, hvor den omtalte Dok findes, har man anvendt store Summer paa Havnevæsenet; i Landskrona har man udvidet og uddybet Havnen, og i Helsingborg er der Tale om at anvende 300,000 Rb. paa at udvide Havnen. Have vi tidligere kunnet sige, at vi havde Nøglerne til Sundet, fordi vi havde dybe Havne og de Søfarende maatte ghe til os, naar de behøvede Hjælp, da skulle vi nu vel vogte os for ikke at komme til at give disse Nøgler til vor Gjenbo, thi den være Kronen, som er Kronen voren. Jeg troer ikke, der er Noget at vige tilbage for, vi maae hde disse Summer og komme over disse Vanfæligheder, for at fuldføre dette Arbejde og forskaffe Sikkerheden i Sundet de Rettelser og den Sikkerhed, som den har Krav paa.

L. C. Petersen: I det jeg ganske holder mig til hvad der af den sidste ærebe